PÄIVÄSTÄ TOISEEN

Heinäpaali voi olla kaupungissa kasvaneelle näkövammaiselle melkein käsittämätön asia. **TOIMINNANJOHTAJA ELINA PUSAA, POHJANMAAN NÄKÖVAMMAISET RY**

08.08.14

Aurinko nousee

Helsingissä kello 5.16
ja laskee kello 21.34
Oulussa kello 4.39
ja laskee kello 22.06
Utsjoella kello 3.30
ja laskee kello 23.00

Päivän sana

8.8. Älä pelkää. Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, iäti elävä. Minä olin kuollut, mutta nyt minä elän, elän aina ja ikuisesti. Minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet. Ilm. 1:17–18
9.8. Herra on kuningas! Riemuitkoon maa, iloitkoot meren saaret ja rannat! Pilvi ja pimeys ympäröi häntä, hänen istuintaan kannattavat vanhurskaus ja oikeus. Ps. 97:1–2
10.8. Jeesus sanoo: ”Menkää sisään ahtaasta portista. Monet menevät avarasta portista ja laveaa tietä, mutta se vie kadotukseen.” Matt. 7:13

Nimipäiviä

Tänään perjantaina: Sylvi, Sylvia, Silva
Huomenna lauantaina: Erja, Eira
Ylihuomenna sunnuntaina: Lauri, Lasse, Lassi

Mietelause

Ruis kylvettiin vanhalla siemenellä laurinpäivänä, uutisella manun- ja samulinpäivänä.
Vanhaa ajantietoa Kesälahdelta

MERKKIPÄIVIÄ

80-VUOTIAS

Agrologi **Paavo Päivä** 8.8. Orimattila. Lähipiirissä.

60-VUOTIAS

Metsätalousneuvoja, maanviljelijä **Esko Kinnunen** 8.8. Pieksämäki. Viettää merkkipäivää retkeillen suvisilla saloilla, vetreillä vesillä, tuulisilla tuntureilla.

Lähetä merkkipäiväilmoitus Maaseudun Tulevaisuuteen
Merkkipäiväpalstalla julkaistaan vain päivänsankarin suostumuksella lähetettyjä merkkipäivätietoja. Kirjallisesti lähetettävissä tiedoissa tulee olla merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, merkkipäivän ajankohta, titteli, kotipaikka ja mahdollinen lyhyt maininta merkkipäivän vietosta. Valokuvaksi käy mustavalko- tai värikuva, koolla ei väliä. Palsta on maksuton. Merkkipäivätiedon tulee olla toimituksessa viimeistään viisi päivää ennen lehden ilmestymistä. Tiedot postitetaan osoitteeseen: Maaseudun Tulevaisuus, ”Merkkipäivät”, PL 440, 00101 Helsinki, tai lähetetään sähköpostilla osoitteeseen *merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi*.

SANA SUNNUNTAIKSI

Jeesus sanoo:
”Menkää sisään ahtaasta portista. Monet menevät avarasta portista ja laveaa tietä, mutta se vie kadotukseen. Miten ahdas onkaan se portti ja kapea se tie, joka vie elämään, ja vain harvat löytävät sen!”
Matt. 7: 13–14

Vastavirtaan

Enpä tiedä, onko vallan helppoa mennä porukan mukana myötävirtaan, murheensa kellujillakin. Sen tiedän kuitenkin aivan varmasti, että vastavirtaan melominen on vielä vaikeampaa. Vain jalokalat nousevat vastavirtaan.

Kyllä kai tästä elämästä selviää läpi tarkkailemalla muiden aplodeja ja suunnistamalla niiden mukaan, mutta silloin aiheellinen kysymys lienee: Kenen elämän oikein elin?

Ensi sunnuntain evankeliumi on harvinaisen lyhyt ja ytimekäs. Myös sunnuntain aihe – Totuus ja harha – on koskettava ja aina ajankohtainen.

Eikö ahtaan portin etsiminen kannattaisi aloittaa omasta sisikunnasta ja siitä, että rohkenee olla jopa oma itsensä?

Ehkäpä vain harvalla riittää rohkeus olla kasvokkain oman ainutlaatuisuutensa kanssa, joudumme samalla kertaa kohtaamaan myös oman haavoittuvuutemme.

Ossi Poikonen

Viime vuosikymmeninä virta on vienyt maalta kaupunkiin. On ollut tarpeen lähteä opiskelun ja työn perässä maalikyliin, hyvä niin, vaikka se ei ole ollut ollenkaan helppoa.

Vaikeampaa ja hedelmättömämpää olisi ollut jäädä ilman tietoa, taitoa ja työtä, synnyinsijoille, ehkäpä sittenkin kellumaan tai jopa katkeroitumaan. Tarinoita on monia ja jokaisen talon tarina on ainutlaatuinen. Onnea on myös monenlaista, onneksi.

Kaikkein vaikeinta ja samalla kuitenkin lupaavinta on mahdollisuus palata takaisin maalle. Ei vain pian alkaville eläkepäiville, niin kuin monesti on tapana, vaan tuoda työ mukanaan ja etsiä elanto ja perustaa perhe autioituvalle maaseudulle.

Vastavirtaan melominen ei taatusti ole helppoa, mutta aivan varmasti tällainen ainutlaatuisuus palkitsee, myös kotikylää. Asiat voivat olla monella tapaa hyvin ja monella tapaa huonosti.

Tarvitaan monenlaisia sävyjä ja näkemyksiä – yksi ei enää riitä. Maaseutu tarvitsee kaupunkia ja kaupunki maaseutua.

”Mä kirjeitä en osaa kirjoittaa – panen maitoa tulemaan” – tai vaikkapa pullaa ja broileria! Teki mieleni vähän muokata tuota John Denverin laulun suomennosta, kun katselin viime viikonloppuna erään nuoren paluumuuttajaparin vaalenevaa vehnävainiota ja punaseinäistä tuotantotilaa. Onnea vaan yritykselle!

Elämämme tärkein totuus taitaa aueta siinä, että rohkenemme olla oma itsemme Vapahtajamme edessä. Kun olen käynyt sisään Hänen portistaan, saattaa olla helpompi olla oma itsensä myös toisten ihmisten parissa.

Kun olemme saaneet Hänen hyväksyntänsä hankkeillemme, kestämme aivan varmasti paremmin olojen vaihtelevan vastuksen, jota kyllä maallaeläjällä piisaa.

Kelpoa korjuuta ja siunattua satoa!

» Tarvitaan monenlaisia sävyjä ja näkemyksiä – yksi ei enää riitä. Maaseutu tarvitsee kaupunkia ja kaupunki maaseutua.«

OSSI POIKONEN

ESKO KESKI-VÄHÄLÄ

Roosa Mattila uskaltautui ponin selkään näkövammaisten lasten elämysleirillä. Sini Haapasalo (oik.) avusti leirillä eläinten kanssa. Takana seuraavat Tuomas Halonen, Aleksi Peltosaari ja Alina Pulkkinen.

Näkövammaisten lasten leiri tarjosi maaseutuelämyksiä

7–15-vuotiaan näkövammaiset lapsen ja nuoret leireilivät heinäkuussa viikon keskellä syvää maaseutua.

VETELI (MT)
Pohjanmaan Näkövammaiset ry:n lasten elämysleiri järjestettiin heinäkuussa Vetelissä.

Kaksitoista 7–15-vuotiasta, vaikeasti näkövammaista tai sokeaa lasta ja nuorta pääsivät tutustumaan viikon kestäneen leirin aikana maatilan arkeen.

”Täällä kaupunkilainen näkövammainen lapsi pääsee koskettamaan edes kerran elämässään elävää lehmää. Heinäpaali voi olla kaupungissa kasvaneelle näkövammaiselle melkein käsittämätön asia”, Pohjanmaan Näkövammaiset ry:n toiminnanjohtaja **Elina Pusaa** toteaa.

Näkövammaisten elämysleiri pidettiin **Jouni** ja **Kaisa Pulkkisen** maatilalla Vetelin Pulkkisen kylässä.

Elämysleiri sai rahallista tukea Etelä-Pohjanmaan kulttuurirahastosta.

”Elämysleiri maan sydämessä”
Elämysleirin yksi pääjärjestäjistä, **Martti Haavisto**, on toiminut vuosien ajan Pohjanmaan näkövammaisten hallituksessa.

”Siellä on aina moitittu, ettei lapsille ole mitään ohjelmaa. Päätettiin tarttua tuumasta toimeen, ja ensimmäinen elämysleiri järjestettiin Vetelissä vuonna 2011. Tämä on nyt toinen laatuaan”, Haavisto kertoo.

Näkövammaisten leiritapahtumat järjestetään yleensä kaupungeissa tai leirikeskuksissa.

Haavisto halusi tuoda lapset ja nuoret syvälle maaseudulle.

”Tämä on varsin ainutlaatuinen leiri maan sydämessä. Täällä lapset pääsevät tutustumaan luontoon, eläimiin ja toisiinsa.”

Virikkeitä ja vertaistukea
Viikon mittaisen leirin ohjelmisto rakentui paljolti luonnossa olemisen ja eläimiin tutustumisen ympärille.

Leirillä lasten avustajat ovat samanikäisiä kuin leiriläiset itse.

”Leiri keskittyy nimenomaan elämysten tarjoamiseen, varsinaista kuntouttavaa toimintaa täällä ei ole”, Elina Pusaa kertoo.

Miro Kauppinen ruokki peuraporo Moskua ja sen äitiporoa Pulkkisen maatilalla.

”Lapset ovat päässeet joka päivä tekemisiin eläinten kanssa ja uimaan luonnonvesiin. Ollaan patikoitu luonnossa, vierailtu erämaakämpällä ja ongittu”, Pusaa taustoittaa.

Virikkeiden ohella näkövamman kanssa elävät saavat elämysleirillä toisiltaan vertaistukea.

Maatilan eläimet kiinnostavat
Leirille osallistuneen **Aleksi Peltosaaren** mielestä parasta elämysleirin antia on ollut maatilalla ja erämaakämpällä oleminen.

”Leirin vetäjillä on ollut iltaisin hirveän hyviä tarinoita kerrottavanaan”, Peltosaari sanoo.

”Lähtisin ilman muuta uudestaan leirille.”

Julia Petäjämäki mieltyi eniten kummitustarinoihin sekä maatilan eläimiin.

”Lehmät ja ponit ovat parasta.”

JUKKA KOIVULA

YHDISTYS

Pohjanmaan näkövammaiset

Pohjanmaan näkövammaiset ry:n tarkoitus on vähentää näkövamman haittavaikutuksia yhteiskunnassa ja edistää näkövammaisten mahdollisuutta elää omaehtoista ja vaihtelevaa elämää.
Yhdistys on perustettu vuonna 1927.
Toiminta-alue kattaa kolme maakuntaa: Etelä-Pohjanmaan, Keski-Pohjanmaan sekä Pohjanmaan.
Yhdistys on noin 900 jäsenellään Näkövammaisten keskusliiton kolmanneksi suurin alueyhdistys.

KALAJUTTU

Vastakarin siikaa

Vastakarin kylän edustalla oleva merenlahti oli tyven ja rauhallinen, eikä veneilijöitä tai isompia kalastusaluksia näkynyt yleensä lainkaan. Ihailin salaa Saariston lasten Salttråkania, jossa asui seurallisia saarelaisia ja kiehtovia kesävieraita.

Vastakarin pohjoispohjalainen peräkylä oli pitkästyttävän rauhallinen asuinpaikka. Vastakarin asukkaat olivat vetäytyviä ja vaiteliaita. Kesät olivat aina samankaltaisia, hitaita ja helteisiä.

Vastakari ei ollut kalastajakylä, sillä vain pieni osa asukkaista oli kalanpyytäjiä. Asutus sijaitsi kaukana rantaviivasta, joten merenrannassa kävivät lähinnä lapset, kesämökkiläiset ja muutamat kalastajat.

Virttynyt lava-auto pysähtyi kerran viikossa pihaamme. Kalastaja-Olavi kiersi kauppaamassa vasta pyytämäänsä Perämeren siikaa. Savustettu siika oli hurmaava herkku, jota ostimme joka kerta, kun Olavi sitä möi.

Olavi oli uuttera ja vaatimaton. Hän ei kerskaillut kalasaaliillaan. Kokenut kalanpyytäjä osasi saaliinsa perusteella arvioida jopa siikakannan muutokset.

Olavi kuvaili aina seikkaperäisesti aamun merisäätä ja merenkäyntiä. Tieto meriveden liikkeistä ja lämpötilasta ilahdutti lapsia, sillä ohjelmaamme kuului päivittäinen uimareissu merenrantaan.

Olavi osasi sanoa, milloin kannatti mennä uimaan.

Isä perkasi ostetut siiat. Kalanpäät annettiin kissoille. Mahalaukut päätyivät tutkimusaineistoksi pienille luonnontieteilijöille. Tutkimme mitä siikamuori oli syönyt illalliseksi: pohjaelliöitä, eläinplanktonia ja kalanpoikasia.

Joskus kalanmahasta löytyi kilkkikin, tuo litteä, muinaiselta näyttävä äyriäinen, joka joskus saattoi tarttua hiekasta varpaisiin.

Kun olimme tutkineet siian syömät saaliseläimet, aloimme odottaa kalojen paistamista.

Isä suolasi kalat ja antoi niiden maustua tuhdin suolakerroksen alla. Sitten kalat ladottiin halstariin ja paistettiin molemmilta puolilta pannuhuoneen lämmityskattilassa.

Pian sahanpuruilta ja noelta haiseva pannuhuone tuoksui kutkuttavasti savustetulta siialta. Isä erotteli maukkaimmat kylkipalat lautaselleni.

Joskus paistoimme siiat merenrannassa grillissä. Savustettu siika maistui taivaalliselta raittiissa meri-ilmassa.

Vastakarissa asui maanviljelijöitä ja metsänomistajia muutaman kalastajan lisäksi. Kalastus oli lapsen mielestä kiehtovampaa ja vapaampaa kuin maanviljely. Kalastaja-Olavikin lähti autollaan merenrantaan, kapusi veneeseensä ja katosi vähitellen näkyvistä.

Verkot laskettiin iltatyveneen veteen ja nostettiin aamulla, kun tuuli ei vielä ollut noussut.

Perheemme ei kalastanut, joten suhtauduin kalastamiseen ihaillen ja arvostin kalamiehiä. En tiennyt mitään väkevästä merenkäynnistä, aikaisista aamuheräämisistä, elannon epävarmuudesta tai särkevistä käsivarsista, joilla oli aina vaan soudettava.

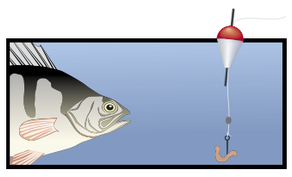

Merenranta oli haavepaikka, jossa istuskelin runovihkoineni. Kesät kuluivat ja kalastaja-Olavin auto kaartoi pihaan yhä harvemmin. Kaipasin savusiian kylkipaloja ja murehdin kalastuselinkeinon hiipumista.

Siian pyytäjät alkavat vähitellen uupua Vastakaristakin. Perämeren kalliorantamaisema on yhä riipaisevan kaunis kesäisenä aamupäivänä. Ranta-aitat ovat sinnikkäästi pystyssä. Rantaan on pystytetty uutukainen uimakoppi uusille uimarisukupolville.

Jos malttaa seisoskella rantakalliolla hetken, voi kenties nähdä kalastaja-Olavin veneen puksuttavan verkonlaskuun.

MARJAANA TAHKOKORPI
Oulu

NIMITYKSET

Koneviesti
Jyrki Karkinen aloittaa Koneviestin toimituspäällikkönä maanantaina 25.8.

Delete Group Oy

Delete Group Oy:n hallitus on nimittänyt konsernin talous- ja rahoitusjohtajaksi KTM **Robert Öhmanin** 1.8.lähtien.

Certeum Oy
Diplomi-insinööri **Jorma Lehtonen** on nimitetty huhtikuussa 2014 perustetun logistiikka- ja teollisuuskiinteistösijoitusyhtiö Certeum Oy:n toimitusjohtajaksi 1.9. lähtien.

Sanoma Digital
Kari Härkönen, 33, on nimitetty eCom-palveluiden johtajaksi ja johtoryhmän jäseneksi 11.8. alkaen.

Suomen kansallismuseo
Filosofian tohtori, museopalvelujohtaja **Elina Anttila** on nimitetty Suomen kansallismuseon ylijohtajan virkaan 1.9. alkaen.

Parmaco Oy

Tomi Sistonen

Satu Huuhtanen

Mika Korhonen

Kari Lustig

Parmaco Oy:n talouspäälliköksi on nimitetty **Tomi Sistonen**, johdon assistentiksi **Satu Huuhtanen**, projektiinsinööriksi **Mika Korhonen** ja työnjohtajaksi Parmacon Leppävirran tuotantolaitokseen **Kari Lustig**.